

Garib Chand v. (Municipal Committee, Budhlada (G. C. Mital, J.)

ਅਨੁਭਾਗ. ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਦੰਡਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਧਿਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੱਥ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਾਣਕ ਚੰਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ 3 ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ) ਵਾਬੋਵ, ਆਈਫਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਜੀ. ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਗਰੀਬ ਚੰਦ, - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟ,
ਬਨਾਮ

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, ਬੁਢਲਾਡਾ, - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 10 .

30 ਮਾਰਚ 1978 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V) - ਸੈਕਸ਼ਨ 99 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 1 - ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਤਾ ਨਹੀਂ - ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ— ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ—ਕੀ ਸਮਰੱਥ—ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼—ਕੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ — ਸੈਕਸ਼ਨ 99— ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਲੋਕਲ ਬਾਡੀਜ਼, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਾਡੀਜ਼ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਬਾਡੀਜ਼ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਰਗੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਮਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਰੂਲ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ. ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਟੀ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ

Garib Chand v. (Municipal Committee, Budhlada (G. C. Mital, J.)

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮਤਾ ਜਾਂ ਮਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਉਠਾਉਣ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। (ਪਾਰਾ 8 ਅਤੇ 11)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਗਲਤ ਜੁਆਇੰਡਰ, ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। (ਪਰਾ 12)।

ਵਧੀਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 24 ਨਵੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮਾਨਸਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 1 ਜੂਨ, 1970 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 1

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਰਕਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ।

ਕੇ.ਸੀ. ਪੁਰੀ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਸੀ. ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ

ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਮਤਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ, ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(2) ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 172 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ 31 ਮਈ, 1974 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ/ਐਲ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ। ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਗਨੈਂਟ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ/ਐਲ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਚੱਪੜ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਹੈ।

(3) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਨਾ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਢਾਂਚਾ ਜਨਤਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 172 ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

- (1) ਕੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟਿਸ ਬੇਅਰਥ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?

(4) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1 ਜੂਨ, 1976 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਪਲੇਡ ਨੋਟਿਸ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ

ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਧੀਕ

Garib Chand v. (Municipal Committee, Budhlada (G. C. Mital, J.)

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ 24 ਨਵੰਬਰ 1977 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਹੈ।

(5) ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਕੋਈ ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਰਦਾਰ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਫਸਰ, (1) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਾਲੀਆ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, (2), ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਰਾਹੀਂ ਬਾਵਾ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੂੜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਕੁਮਾਰ (3), ਆਈ ਅਤੇ, ਟੀ ਏ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀ ਕਮੇਟੀ ਲਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੇ ਕੁਮਾਰ (4), ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ: -

- (i) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ;
- (ii) ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਜੋ ਖੁਦ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮਦੋਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਯੋਗ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ

ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਖੁਦ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਅੱਜ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਪੁਰੀ ਨੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 22 ਮਿਤੀ 13 ਜੁਲਾਈ 1976 ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 220/- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ। ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫ਼ਸਰ ਕੋਲ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦੂਸਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਵਿਧੀ।

(8) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੀ। ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮਤਾ ਜਾਂ ਮਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ

Garib Chand v. (Municipal Committee, Budhlada (G. C. Mital, J.)

ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਬਾਰੇ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ- ਕੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਯੋਗ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

(9) ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵੱਲ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਬਕਾ ਪੋਸਟ ਫੈਕਟੋ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੁਦ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਬਾਵਾ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ

ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੋਈ ਦੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਤਾ ਜਾਂ ਮਤਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ 4 ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। *

(10) ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਬਾਰੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 1 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤ ਰਾਮ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਏਕਮ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਪਰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਤਾਂ ਹੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(11) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਵਾ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

Garib Chand v. (Municipal Committee, Budhlada (G. C. Mital, J.)

ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਮਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਤ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਰੂਲ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਤਾ ਸੀ। ਖੁਦ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਜ ਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਤਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ. ਇਸ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(12) ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 99 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤ-ਜੁਆਇਡਰ, ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਨਾ-ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ

99 ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 99, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 99, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਆਫੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਚੇਤਨ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਮੁਆਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(13) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅਯੋਗ ਵਜੋਂ ਖੁੰਝ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ।

(14) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਯੋਗ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

Garib Chand v. (Municipal Committee, Budhlada (G. C. Mital, J.)

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਪੀ.ਸੀ ਜੈਨ, ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਅਤੇ ਏ.ਐਸ. ਬੈਂਸ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ, -ਅਪੀਲੈਟਸ।

ਬਨਾਮ

ਕੁਲਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਮਿਸ. ਸੀਖਿਆ 1351-1978 ਦੇ ਸੀ.ਆਈ

1971 ਦਾ RFA ਨੰ. 359 ।

16 ਜੁਲਾਈ 1979 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ (1918 ਦਾ 6) ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤਾਂ (ਹਰਿਆਣਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ (1977 ਦਾ 20 ਅਤੇ 1978 ਦਾ 24) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ— ਧਾਰਾ 39 ਅਤੇ 41— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (44 ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਐਕਟ 76) — ਲੇਖ 214 ਤੋਂ 217, 225, 235 ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀਆਂ 11, 78 ਅਤੇ 95, ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀਆਂ 3, 13, 46 ਅਤੇ 65 ਅਤੇ। ਸੂਚੀ III ਐਂਟਰੀ 11A—ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ (ਲਾਹੌਰ)— ਧਾਰਾ 11— 1977 ਦੇ ਐਕਟ 20 ਅਤੇ 1978 ਦੇ 24 ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ— ਕੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਕੀ ਸੂਚੀ II (ਹੁਣ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ HA) ਵਿੱਚ 'ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ - ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਕੀ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ-'ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ' ਦੀ ਐਂਟਰੀ 3 ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II—ਕੀ ਏ